

Tract.
2.
E - ri- pe me, Dó- mi- ne, ab
hó- mi-ne ma-lo: a vi-ro i-ní- quo lí-be-
ra me. ¶ Qui co-gi-tavé-
runt ma-lí- ti- as in cor-de: to-ta di- e
consti-tu- é- bant præ- li- a, ¶
A- cu- é- runt lingua su- as si- cut ser- pén-
tis: venénum á- spi-dum sub lá-bi- is e-
ó-rum. ¶ Custó-di me, Dó- mi-ne,
de ma- nu pec-ca- tó-ris: et ab homí-ni-bus
i-ní- quis lí-be-ra me. ¶ Qui co-gi-tavé-
runt supplan- tá- re gressus
me- os: abscondé- runt supér-
bi lá- que- um mi- hi. ¶ Et fu- nes
extendé- runt in láque- um pé-di-
bus me- is: juxta i-ter scán- da-lum po-su-
é-runt mi- hi. ¶ Di-xi Dómi- no: De-us
me-us es tu: exáudi, Dó- mi-ne, vo-cem o-
ra-ti- ónis me-æ. ¶ Dómi-ne, Dómi- ne, virtus sa-
lú-tis me- æ: obúmbra caput me- um
in di- e bel- li. ¶ Ne tra-das me
a de-si-dé-ri- o me- o pecca-tó-
ri: co-gi-tavé-runt advérsum me,
ne de-re-línquas me, ne unquam exal- téntur. ¶
Ca- put circú- i-tus e- ó- rum:
labor la-bi- ó-rum ipsó- rum opé-ri- et e- os.
¶ Ve-rúmtamen justi confi- te-búntur nómi-
ni tu- o: et ha-bi-tábunt re- cti
cum vul-tu tu- o.